

اثر کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و کود دامی بر میزان عناصر غذایی برگ و شاخص‌های رشد رویشی نهال‌های خرما رقم برحی

حجت دیالمی^{۱*} - عبدالحمید محبی^۲

تاریخ دریافت: ۸۸/۸/۲۴

تاریخ پذیرش: ۸۹/۵/۱۲

چکیده

خاک‌های اغلب مناطق ایران، بویژه نخلستان‌ها، جزء خاکهای آهکی محسوب می‌شود. بالا بودن pH این نوع خاکها، تثبیت عناصر غذایی و کاهش جذب آن توسط گیاه درپی داشته است. یافته‌های محققین تاکنون نشان داده که کاربرد گوگرد در خاک و اکسایش آن، باعث کاهش موضعی pH در منطقه ریزوسفر گیاه و افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی توسط گیاه گردیده است. این آزمایش با هدف مطالعه اثر کاربرد گوگرد پودری به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و با نسبت‌های مختلف از کود دامی بر میزان عناصر غذایی برگ و شاخص‌های رشد رویشی خرمای رقم برحی در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی شامل ۴ تیمار و ۴ تکرار (هر تکرار شامل ۲ درخت) بر روی ۳۲ نهال حاصل از کشت بافت، به مدت ۳ سال در آهواز اجرا گردید. تیمار‌های آزمایشی عبارت بودند از: تیمار ۱ = تیمار شاهد، شامل مصرف ۴۰ کیلوگرم کود دامی برای هر نهال بر اساس توصیه عمومی منطقه، تیمار ۲ = تیمار شاهد بعلاوه گوگرد پودری به میزان ۱۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده و مایه تلقیح تیوباسیلوس، تیمار ۳ = تیمار شاهد بعلاوه گوگرد پودری به میزان ۲۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده و مایه تلقیح تیوباسیلوس و تیمار ۴ = تیمار شاهد بعلاوه گوگرد پودری به میزان ۳۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده و مایه تلقیح تیوباسیلوس. نتایج نشان داد کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و با نسبت‌های مختلف از کود دامی توانسته است توانایی نخل خرما در جذب عناصر غذایی از جمله فسفر، پتاسیم، روى و منگنز از خاک افزایش داده و در نهایت باعث بهبود وضعیت تغذیه‌ای آن گردد. بهبود وضعیت تغذیه نهال‌ها، افزایش شاخص‌های رشد شامل تعداد و طول برگ، تعداد و طول برگچه و ارتفاع نهال و در مجموع تسریع در رشد رویشی نهال در پی داشته است. ازین تیمار‌های آزمایشی، تیمار ۲ با مصرف میزان گوگرد کمتر نسبت به سایر تیمار‌های حاوی گوگرد و بیشترین تاثیر مثبت بر میزان عناصر غذایی برگ و خصوصیات رشد رویشی نخل خرما به عنوان بهترین تیمار معرفی گردید.

واژه‌های کلیدی: نخل خرما، گوگرد پودری، مایه تلقیح تیوباسیلوس، رشد رویشی

مقدمه^۱

جذب عناصر غذایی لازم است تمهیمات خاصی در این نوع خاک‌ها در نظر گرفته شود. پژوهشگران سعی کرده اند با مصرف مواد اسیدزا، pH این نوع از خاک‌ها به طور موضعی کاهش داده و عناصر تثبیت شده را برای جذب گیاه آزاد سازند که با توجه به مطالعات انجام گرفته، در بین مواد اسیدزا، گوگرد بهترین و اقتصادی ترین آنها می‌باشد. تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که کاربرد گوگرد در خاک به دلیل اکسایش آن، ضمن تامین سولفات مورد نیاز گیاه باعث کاهش موضعی pH خاک در منطقه ریزوسفر گیاه، افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی از جمله فسفر، آهن، روی، مس و منگنز و ... و در نهایت بهبود وضعیت تغذیه گیاه می‌گردد (۱۰، ۱۲، ۱۳). امکان بهره برداری از این قبیل اثرات مفید، بستگی به حضور باکتری‌های اکسید کننده گوگرد، به تعداد کافی در خاک می‌باشد، زیرا تنها در اثر اکسایش بیولوژیکی گوگرد است که با تولید اسید سولفوریک، موجب

خرما به عنوان یک محصول استراتژیک در کشور محسوب می‌شود. سطح زیر کشت خرمای بارور در ایران در حدود ۲۳۸۰۰۰ هکتار و تولید خرما ۹۹۶۰۰۰ تن می‌باشد (۱۲). این محصول باعی در ۱۳ استان کشور کشت و پرورش می‌یابد و هفت منطقه شامل خوزستان، هرمزگان، فارس، بوشهر و سیستان و بلوچستان، جیرفت و کرمان بیش از ۹۸ درصد سطح زیر کشت و تولید خرما را به خود اختصاص می‌دهند (۱). این مناطق عمدها در جنوب کشور قرار دارند و خاک آنها دارای pH بالایی بوده و در نتیجه فرم قابل جذب عناصر غذایی در آنها کم می‌باشد. لذا به منظور رفع این مشکل و افزایش قابلیت

۱- مریان پژوهشی موسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرمسیری
* - نویسنده مسئول: Email: Dialamy-s@yahoo.com

برحی اجرا گردید.

مواد و روش ها

در این تحقیق اثر کاربرد گوگرد پودری به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و با نسبت های مختلف از کود دامی بر میزان عناصر غذایی برگ و شاخص های رشد رویشی نهال های خرما رقم برحی حاصل از کشت بافت مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی با ۴ تیمار و ۴ تکرار (هر تکرار شامل ۲ درخت) جمعاً بر روی ۳۲ اصله نهال به مدت ۳ سال در اهواز با موقعیت جغرافیایی^۱ ۳۱°۰'۲۰" عرض شمالی و ۴۸°۰'۴۰" طول شرقی اجرا گردید. مطابق سیستم جامع رده بندی، رده بندی خاک منطقه

Fine, Carbonatic, Hyperthermic, Typic شامل torrifluvents است. تیمار های آزمایشی عبارت بودند از: $T_1 =$ تیمار شاهد، شامل مصرف ۴۰ کیلوگرم کود دامی برای هر درخت منطقه، $T_2 =$ تیمار شاهد + گوگرد پودری به میزان ۱۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده + مایه تلقیح تیوباسیلوس، $T_3 =$ تیمار شاهد + گوگرد پودری به میزان ۲۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده + مایه تلقیح تیوباسیلوس و $T_4 =$ تیمار شاهد + گوگرد پودری به میزان ۳۰ درصد وزنی کود دامی مورد استفاده + مایه تلقیح تیوباسیلوس. قبل از اعمال تیمارها از اعمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتیمتری خاک نمونه برداری مرکب انجام گرفته و برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آن شامل ظرفیت زراعی، نقطه پژمردگی، pH، هدایت الکتریکی، درصد کربن آلی، فسفر، پتاسیم، آهن، روی، منگنز و مس اندازه گیری گردید (جدول ۱). قبل از کاشت نهال ها، یک نمونه برگ با گرفتن تعداد کافی برگچه از آنها، تهیه و پس از تجزیه نمونه در آزمایشگاه بخش خاک و آب، میزان عناصر غذایی موجود در آنها اندازه گیری گردید (جدول ۲). در این طرح آبیاری به روش تستکی و با دور هفت روز انجام گردید. گوگرد پودری پس از مخلوط شدن با مایه تلقیح تیوباسیلوس (مخلوط کردن ۵۰۰ گرم مایه تلقیح با ۲۵ کیلوگرم گوگرد پودری) همزمان با کاشت نهال ها و در فصل زمستان به همراه کود دامی مصرف گردید. هر سال، در اوایل ارديبهشت ماه، نمونه های برگ با گرفتن ۲۰-۲۵ برگچه از وسط برگهای ردیف دوم از بالا تهیه و میزان عناصر غذایی موجود در آنها اندازه گیری گردید. همچنین به منظور بررسی وضعیت رشد رویشی نهال ها، در آبان ماه هر سال شاخص های رشد رویشی شامل تعداد و طول برگ و تعداد، طول و عرض برگچه و ارتفاع و قطر تنہ نهال اندازه گیری گردید. تجزیه و تحلیل های آماری داده ها با استفاده از نرم افزار MSTATC و مقایسه میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دان肯 صورت گرفت.

کاهش pH خاک، آزاد شدن عناصر غذایی برای گیاه و بهبود وضعیت تغذیه گیاه می گردد (۲ و ۳). باکتری های تیوباسیلوس مهمترین اکسید کنندگان گوگرد در خاک بشمار می روند. حضور این نوع باکتریها، باعث افزایش سرعت اکسید اسیون گوگرد در خاک خواهد شد. به طور معمول، در خاک های آهکی به علت کمبود مواد آلی، فعالیت ریز جانداران موثر در اکسایش گوگرد کاهش می یابد و زمانی مصرف گوگرد در این نوع خاکها موثر است که توان با کودهای آلی بوده و یا همراه با مایه تلقیح تیوباسیلوس مصرف شود (۴ و ۵). نرولا و همکاران (۶) با بررسی تاثیر کاربرد تیمار های آزمایشی، شامل گوگرد و گوگرد+ باکتری تیوباسیلوس بر میزان پ. هاش خاک های آهکی گزارش کردند که بیشترین میزان کاهش pH، مربوط به تیمار گوگرد+ تیوباسیلوس بوده که پس از ۱۸ هفته، pH خاک را از ۹/۸ به ۷/۶ کاهش داده است. در حالیکه مصرف گوگرد به تنهایی در این مدت، pH خاک را از ۹/۸ به ۷/۹ به ۷/۶ کاهش داده است. بشارتی و همکاران (۷) با بررسی قابلیت چند ماده برای تولید مایه تلقیح باکتری های تیوباسیلوس و مطالعه اثر آن همراه با گوگرد بر افزایش جذب برخی از عناصر غذایی و رشد گیاه ذرت گزارش کردند که گوگرد بر میزان عملکرد، فسفر و آهن جذب شده توسط گیاه تاثیر معنی داری نداشته است ولی بر مقدار روى جذب شده در سطح ۵ درصد به طور معنی داری موثر بوده است. این در حالی است که تلقیح باکتری های تیوباسیلوس با گوگرد بر عملکرد در سطح ۱ درصد و همچنین بر آهن و روی جذب شده توسط ذرت در سطح ۵ درصد تاثیر معنی داری داشته ولی بر فسفر جذب شده تاثیر معنی دار نداشته است. ملکوتی و رضایی (۸) با توجه به ضرورت مصرف کود های محتوی گوگرد در محصولات زراعی و یاغی مصرف گوگرد همراه با مایه تلقیح تیوباسیلوس، به مقدار یک کیلو گرم به ازای هر درخت، هر سه سال یکبار و به روش چالکود توصیه کردند. صلحی و درخشند (۹) با انجام تحقیق در مورد بررسی اثرات گوگرد در قابلیت جذب عناصر غذایی کم مصرف توسط درختان سیب در منطقه سمیرم اصفهان گزارش کردند که مصرف گوگرد به میزان ۱۵ درصد کود حیوانی باعث گردیده تا میزان آهن، روی، منگنز و مس برگ را به ترتیب ۲۰، ۱۰، ۸۰ و ۸ قسمت در میلیون نسبت به شاهد (بدون مصرف گوگرد و کود حیوانی) افزایش نشان دهد. اما بر pH خاک به دلیل خاصیت بافری این نوع خاک ها تاثیر معنی داری نداشته است. عواد و بدایوی (۱۰) با انجام یک تحقیق بر روی اعمال تیمار های کودی شامل کود حیوانی و کودهای شیمیایی همراه با سطوح مختلف گوگرد (۵۰۰، ۱۰۰ و ۱۰۰۰ گرم به ازای هر درخت) بر روی ۴۰ اصله نخل خرمایی بارور در ایستگاه تحقیقات الکویته شهر الاعین امارات متحده عربی، گزارش کردند که کاربرد گوگرد همراه با کودهای آلی و شیمیایی باعث افزایش غلظت پتاسیم، گوگرد و روی و کاهش غلظت آهن در برگ شده است. این تحقیق، با هدف مطالعه اثر کاربرد گوگرد پودری با نسبت های مختلف از کود دامی و به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس بر میزان عناصر غذایی برگ و شاخص های رشد رویشی خرمایی رقم

جدول ۱- نتایج تجزیه خاک محل آزمایش

مس	منگنز قابل جذب	روی قابل جذب	آهن قابل جذب	پتاسیم قابل جذب	فسفر قابل جذب	هدایت الکتریکی (ds m ⁻¹)	نقشه پژمردگی دائمی (pWp)	ظرفیت زراعی (FC)	کربن آلی (%)	عمق خاک (cm)
mg kg⁻¹										
۱/۴	۴/۲	۳/۵	۲/۷	۱۶۶	۱۳	۷/۷	۴/۱	۱۴/۳۵	۲۳/۴۱	۱/۵۸ ۰-۳۰
۱/۵	۲/۷	۴/۱	۲/۳	۱۱۶	۱۱/۵	۷/۵	۳/۱	۱۴/۰۱	۲۱/۹۲	۰/۸۱ ۳۰-۶۰

جدول ۲- نتایج تجزیه برگ نهال های خرما قبل از کاشت

مس	منگنز (mg kg ⁻¹ dry wt.)	روی	آهن	پتاسیم	فسفر	نیتروژن (%)
۷	۱۹	۴۹	۲۶۰	۰/۵	۰/۰۹۵	۱/۲۲

گرم بر کیلوگرم ماده خشک) است (جدول ۳). سایر محققین نیز نتایج مشابه ای گزارش کرده اند. بشارتی و همکاران (۲) در بررسی اثر کاربرد مایه تلقيق تیوباسیلوس و گوگرد در گیاه ذرت بیان کردند که کاربرد گوگرد بر میزان روی جذب شده توسط گیاه ذرت تاثیر معنی داری داشته است. عواد و بداوی (۹) نیز افزایش غلظت روی در برگ نخل خرما در اثر کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقيق تیوباسیلوس باعث اختلاف معنی داری در غلظت منگنز در برگ نخل خرما نسبت به تیمار شاهد گردید. تیمار های ۲ و ۱ به ترتیب بیشترین و کمترین میزان غلظت منگنز برگ را نشان دادند (جدول ۳). افزایش قابلیت جذب منگنز توسط گیاه ناشی از کاربرد گوگرد توسط سایر محققین (۱۹۹،۵،۳) نیز گزارش گردیده است. بر اساس نتایج بدست آمده، از نظر آماری اثر تیمارها باعث اختلاف معنی داری در غلظت عناصری چون نیتروژن، آهن و مس نشده ولی از لحاظ عددی باعث افزایش غلظت این عناصر در برگ نخل خرما شده است بطوریکه بیشترین میزان نیتروژن، آهن و مس در تیمار ۲ حاصل شد (جدول ۳). علت معنی دار نبودن اثر تیمار ها بر غلظت این عناصر در برگ ممکن است به دلیل فراهم شدن آنها توسط مواد آلی بکاررفته در آزمایش باشد. نتایج مشابه ای نیز توسط سایر محققین گزارش شده است. الدیب و همکاران (۱۱) گزارش کردند اختلاف معنی داری بین تیمار های کودی شامل سطوح مختلف کود های شیمیایی و تیمار حاوی کود آلی بر غلظت آهن در برگ نخل خرما رقم "جانی" مشاهده نگردیده است. عطala و همکاران (۸) بیان داشتند که کود های دامی به عنوان یک منبع مهم از عناصر غذایی ضروری بوده و کاربرد آنها در نخلستان ها می تواند با تامین عناصر غذایی مورد نیاز نخل خرما، بخصوص عناصر کم مصرف از جمله آهن و روی باعث افزایش رشد رویشی و زایشی نخل گردد. تعدادی از محققین نیز نسبت به اثرات

نتایج و بحث

نتایج مربوط به تجزیه خاک محل اجرای آزمایش و برگ نهال های خرما قبل از کاشت در جداول ۱ و ۲ ارائه گردیده است. جدول ۱ نشان می دهد که بالابودن نسبی pH آن در کاهش قابلیت استفاده عناصر غذایی ریز مغذی احتمالاً موثر می باشد. همچنین نتایج نشان می دهد که میزان فسفر و پتاسیم خاک کمتر از حد بحرانی می باشد.

اثر گوگرد بر میزان عناصر غذایی برگ

نتایج تجزیه و تحلیل آماری داده ها نشان داد که کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقيق تیوباسیلوس و کود دامی باعث اختلاف معنی داری در غلظت فسفر، پتاسیم، منگنز و روی در برگ نخل خرما نسبت به تیمار شاهد (بدون مصرف گوگرد و مایه تلقيق تیوباسیلوس) گردیده است. تیمار های ۲ و ۱ به ترتیب بیشترین و کمترین میزان غلظت فسفر برگ را نشان دادند (جدول ۳). افزایش معنی دار غلظت پتاسیم برگ نیز در اثر کاربرد تیمار های حاوی گوگرد به همراه مایه تلقيق تیوباسیلوس حاصل گردید. بیشترین غلظت پتاسیم برگ در تیمار ۴ به میزان (۰/۸۸ درصد) و کمترین آن در تیمار ۱ (تیمار شاهد) به میزان (۰/۶۸ درصد) مشاهده گردید (جدول ۳). این نتایج با یافته های سایر محققین از جمله عواد و بداوی (۹) هماهنگی دارد. آنان گزارش کردند که کاربرد گوگرد در خاک باعث افزایش غلظت پتاسیم در برگ نخل خرما گردیده در حالی که بر غلظت فسفر و نیتروژن و سولفور تأثیر معنی داری نداشته است. در این تحقیق اثر تیمار های آزمایشی بر غلظت روی در برگ نخل خرما در سطح احتمال پنج درصد معنی دار گردیده است. بیشترین میزان غلظت روی برگ مربوط به تیمار ۴ به میزان (۲۴/۸۶ میلی گرم بر کیلوگرم ماده خشک) و کمترین آن مربوط به تیمار شاهد به میزان (۲۱/۵۳ میلی

معنی دار گردید. بیشترین میزان طول برگچه مربوط به تیمار ۴ به میزان (۱۱/۲۷ سانتیمتر) و کمترین آن مربوط به تیمار ۱ به میزان (۷/۱۷ سانتیمتر) است (جدول ۴). براساس نتایج این تحقیق، در اثر کاربرد تیمار های حاوی گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس افزایش معنی داری در ارتفاع نهال حاصل گردید. بیشترین میزان ارتفاع نهال مربوط به تیمار ۲ به میزان (۲۵/۲۲ سانتیمتر) و کمترین آن مربوط به تیمار ۱ به میزان (۲۷/۵۳ سانتیمتر) است (جدول ۴). آن را مربوط به تیمار ۱ به میزان (۱۰/۵۳) در بررسی اثر کاربرد گوگرد به همراه مایه افزایش شاخص های رشد رویشی در اثر کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و کود دامی (به عنوان بستر مناسب جهت فعالیت باکتری های اختصاصی اکسید کننده گوگرد) توانسته است بر غلظت عناصر غذایی در برگ خرما تاثیر مثبت پذارده و باعث بهبود وضعیت تغذیه نهال ها گردد. بهبود وضعیت تغذیه نهال ها، افزایش رشد رویشی آنها در پی داشته است.

مفید کود های آلی در تامین عناصر غذایی ضروری نخل خرما اذعان داشته اند (۱۴ و ۲۰) بشاراتی و همکاران (۲) بیان کردند که کاربرد گوگرد بر عملکرد، فسفر و آهن جذب شده توسط گیاه ذرت تاثیر معنی داری نداشته است ولی بر میزان روی تاثیر معنی داری داشته است. عواد و بداوي (۹) گزارش کردند که کاربرد گوگرد در خاک بر غلظت نیتروزن و آهن در برگ خرما تاثیر معنی داری نداشته است. در مجموع نتایج حاصله، نشان دهنده آن است که کاربرد گوگرد پودری در سطوح مختلف به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس و کود دامی (به عنوان بستر مناسب جهت فعالیت باکتری های اختصاصی اکسید کننده گوگرد) توانسته است بر غلظت عناصر غذایی در برگ خرما تاثیر مثبت پذارده و باعث بهبود وضعیت تغذیه نهال ها گردد. بهبود وضعیت تغذیه نهال ها، افزایش رشد رویشی آنها در پی داشته است.

اثر گوگرد بر شاخص های رشد رویشی
نتایج تجزیه و تحلیل آماری داده ها نشان داد که اثر تیمارهای آزمایشی بر برخی شاخص های رشد رویشی شامل عرض برگچه و قطر نهال تاثیر معنی داری نداشت. در حالیکه اختلاف کاملاً معنی داری بین تیمارها در رابطه با شاخص های رشد رویشی شامل تعداد و طول برگ، تعداد و طول برگچه و ارتفاع نهال وجود داشت. افزایش معنی دار تعداد برگ نیز در اثر کاربرد تیمار های حاوی گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس حاصل گردید. بیشترین تعداد برگ در تیمار ۲ و کمترین آن در تیمار ۱ (تیمار شاهد) مشاهده گردید (جدول ۴). در این تحقیق، کاربرد گوگرد به همراه مایه تلقیح تیوباسیلوس باعث اختلاف معنی داری در طول برگ گردید. بیشترین میزان طول برگ مربوط به تیمار ۲ به میزان (۳۴/۶۲ سانتیمتر) و کمترین آن مربوط به تیمار ۱ به میزان (۲۱/۵۳ سانتیمتر) است (جدول ۴). اثر تیمار باعث تاثیر معنی داری در افزایش تعداد برگچه در برگ خرما گردید. بیشترین تعداد برگچه در تیمار ۲ و کمترین آن در تیمار شاهد مشاهده گردید (جدول ۴). اثر تیمار بر طول برگچه نیز

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر تیمارهای مختلف بر میزان عناصر غذایی در برگ خرما رقم بر حی

تیمار	آزمایشی (%)	ازت	فسفر	پتابسیم	آن	منگنز	روی	مسن
(mg kg ⁻¹ dry wt.)								
a10/13	b21/53	b65/22	a288/8	./68b	b./10	a1/33	T ₁	
a11/27	ab 23/63	a 75/56	a316/1	./73 a	a0./12	a1/55	T ₂	
a11/16	ab23/36	ab69/47	a296/8	a .0/78	b0./11	a1/45	T ₃	
a8/66	a24/86	ab72/85	a287/3	a .0/88	b0./11	a1/32	T ₄	

حرروف مشابه در مقایسه میانگین ها در هر ستون نشان دهنده عدم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد بین آنها است (آزمون چند دامنه ای دانکن).

اثر گوگرد بر شاخص های رشد رویشی

جدول ۴ - مقایسه میانگین اثر تیمارهای مختلف بر شاخص‌های رشد رویشی نهال خرمای رقم برجی

تیمار آزمایشی	تعداد برگ	طول برگ	تعداد برگچه	طول برگچه	عرض برگچه	ارتفاع نهال	قطر تنه نهال
(cm)							
a _{۱۵} /۲۱	c _{۵۳} /۲۷	a _{۱۰} /۶	b _{۱۷} /۷۹	b _{۲۸} /۴۳	b _{۵۳} /۲۱	c _۸ /۴۶	T _۱
a _{۲۵} /۲۳	a _{۷۲} /۲۵	a _۱ /۴۲	ab _{۲۲} /۵۳	a _{۳۸} /۷۴	a _{۶۲} /۳۴	a _{۱۱} /۶۳	T _۲
a _{۲۰} /۸۹	b _{۶۹} /۳۵	a _۱ /۲۴	ab _{۲۳} /۵۲	ab _{۳۶} /۴۵	ab _{۵۹} /۲۹	b _{۱۰} /۵۳	T _۳
a _{۲۰} /۴۴	b _{۶۶} /۹۱	a _۱ /۲۳	a _{۲۷} /۱۱	ab _{۳۶} /۵۴	ab _{۵۶} /۹۴	b _{۱۰} /۶۳	T _۴

حرروف مشابه در مقایسه میانگین‌ها در هر ستون نشان دهنده عدم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد بین آنها است (آزمون چند دامنه ای دانکن).

های حاوی گوگرد و بیشترین تاثیر مثبت بر میزان عناصر غذایی برگ و خصوصیات رشد رویشی نخل خرما به عنوان بهترین تیمار معرفی گردید. نتایج بدست آمده در این تحقیق در بسیاری موارد، با نتایج تحقیقات انجام شده توسط دیگر محققین بر روی سایر محصولات کشاورزی همانگی دارد (۲، ۵، ۶، ۹ و ۱۰). بنابراین علاوه بر رعایت اصول صحیح به زراعی از جمله آبیاری کافی و منظم، کاربرد ۴۰ کیلوگرم کود دامی، ۴ کیلوگرم گوگرد به همراه مایه تلکیح تیوباسیلوس (مخلوط کردن ۵۰۰ گرم مایه تلکیح با ۲۵ کیلوگرم گوگرد پودری)، به منظور بهبود وضعیت تغذیه و رشد رویشی نهال خرمای زمان کاشت توصیه می‌شود.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق، کاربرد گوگرد پودری در سطوح مختلف همراه با مایه تلکیح تیوباسیلوس و کود دامی توانسته است با بهتر نمودن وضعیت تغذیه نهال‌ها، بر شاخص‌های رشد رویشی تاثیر معنی داری داشته باشد. افزایش رشد شاخص‌های رشد رویشی، موجب شد تا نهال‌ها حداقل یک سال زودتر به بار دهی اقتصادی برسند. همچنین افزایش سطح گوگرد در تیمارهای ۳ و ۴ نسبت به تیمار ۲ تاثیر کمی بر شاخص‌های رشد رویشی و میزان عناصر غذایی برگ خرمای داشته است. بنابراین از بین تیمارهای آزمایشی، تیمار ۲ با مصرف میزان گوگرد کمتر نسبت به سایر تیمار

منابع

- آمارنامه کشاورزی. ۱۳۸۱-۱۳۸۲. وزارت جهاد کشاورزی، معاونت برنامه ریزی و اقتصادی، دفتر آمار و فناوری اطلاعات. تهران: ۷۹ صفحه.
- بشاریت ح، خاوزی ک. و صالح راستین ن. ۱۳۷۹. بررسی قابلیت چند ماده برای تولید مایه تلکیح باکتری‌های تیوباسیلوس و مطالعه اثر آن همراه با گوگرد بر افزایش جذب برخی از عناصر غذایی و رشد ذرت. مجله علوم خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۱۱، صفحات ۱-۱۰.
- صلحی م. و درخشندۀ ع. ۱۳۷۸. بررسی اثرات گوگرد در قابلیت جذب عناصر کم مصرف بر روی درختان سیب اصفهان، چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران، دانشگاه فردوسی مشهد. صفحات ۱۶۷-۱۷۶.
- ملکوتی م. و ریاضی همدانی ع. ح. ۱۳۷۰. کودها و حاصلخیزی خاک (ترجمه)، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ایران.
- ملکوتی م. و رضایی ح. ۱۳۸۰. نقش گوگرد، کلسیم و منیزیم در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی. نشر آموزش کشاورزی، سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی، کرج، ایران: ۱۸۱ صفحه.
- Abdel-Nasser G., Harhash M.M., and EL-Shazly S.M. 2000. Response of some Olive cultivars grown in Siwa Oasis to well water quality. Journal of Agriculture Science. Mansura Univ., 25(5):2877-2896.
- Al-Dekaili A.A., and Al Dejaili J.A. 1989. Fruit production. Ministry of higher education press, Mousil.
- Attalla A.M., Attia M.M., and Hoda S.A. 1999. Effect of some NPK fertilizer on 'Zaghoul' date palm cultivar yield and fruit characteristics. Proc. The International Conference on Date Palm. Assiut, Egypt, 223-235.
- Awad M.A.S., and Badawi M.A. 2003. Effect of elemental Sulfur, some antioxidants and growth regulators on tolerance ability of in-vitro produced plantlets, and nutrient uptake, yield and fruit quality of mature Date Palm trees. The sixth annual U.A.E. University research conference. 21-28.
- Bamiftah M.A.O. 2000. Effect of potassium fertilization and bunch thinning on the yield and the annual of leaves and flower clusters of 'Zaghoul' Date palms. Horticulture Section, Agricultural Research Center, P.O. Box 9041, Fax (+967)5403187, Seiyun, Hadhramout Governorate, Yemen.
- El-Deeb M.D., Sourour M.M., and Ismail S.A. 2000. Use of Olive pomace and mineral fertilizers for 'Hayany' date palms fertilization. Proceeding of the Date Palm International Symposium. Windhock. Namibia. 22-25 February 2000.
- F.A.O. 2006. Report of Date-Palm. Study team. U.N.D.P.

- 13- Kalbasi M., Filsoof F., and Rezai Nejad Y. 1988. Effect of sulfur treatment on yield and uptake of Fe, Zn and Mn by corn, Sorghum and Soybean. *Journal of Plant Nutrition.* 11(6-11): 1353-1360.
- 14- Khan H., and Khan A. 1993. Improvement and development of date palm production in D.I. Khan .The Third Symposium on the Date Palm in Saudi Arabia (1), (1993): 349-360.
- 15- Klein P., and Zaid A. 2000. Date palm fertilization: Updated information for modern Date cultivation in Namibia. Proceeding of Date Palm international Symposium, Windhoek, Namibia.
- 16- Läuchli A., and Pfluger R. 1978. Potassium transport through plant cell membranes and metabolic role of potassium in plants. Proc.11th Conger. Int. Potash Inst. Bern, pp 111-163. (C.F. Marschner, 986, pp 254-288).
- 17- Marschner H. 1986. Mineral nutrition in higher plants. New York: Academic Press.
- 18- Mengel K., and Kirkby E. 1978. Principles of plant nutrition. Int. Potash Ins. Berne, 419-431.
- 19- Narula N., Mishra M.M., and Vyas S.R. 1972. The effect of Thiobacillus inoculation on alkali soils. *Indian Journal. Agricultural Chemistry.* 7(1): 85-87.
- 20- Sourour M.M., El-Sabrout M.B., and Mousa I.A. 1998. Effect of sea weeds and minerals nitrogen fertilization treatments on growth, yield, fruit quality and nutritional status of 'Samany' and 'Hayany' date palms grown in North- Sinai. *Egypt. Journal of Application Science.* 13(12): 247-265.